

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 115/2026
05.02.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Александра Степановића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничаром, у кривичном предмету окривљеног Душана Димитријевића, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Душана Димитријевића, адвоката Жељка Санковића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 499/24 од 26.05.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 726/25 од 07.11.2025. године, у седници већа одржаној дана 05.02.2026. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Душана Димитријевића, адвоката Жељка Санковића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 499/24 од 26.05.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 726/25 од 07.11.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 499/24 од 26.05.2025. године окривљени Душан Димитријевић оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћено држање из члана 246а став 2. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године и шест месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 28.06.2024. године до 26.05.2025. године. На основу члана 87. КЗ и члана 246а став 5. КЗ окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета и то 280,18 грама опојне дроге кокаин у облику хидрохлорида. Окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка о чијој висни ће суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 726/25 од 07.11.2025. године одбијене су као неосноване жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и бранилаца окривљеног Душана Димитријевића, адвоката Жељка Санковића иа двоката Ане Николић, а пресуда Вишег суда у Београду К 499/24 од 26.05.2025. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости, благовремено је поднео бранилац окривљеног Душана Димитријевића, адвокат Жељко

Санковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду или преиначи побијане пресуде без предлога у ком делу.

Врховни суд је, након што је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног Душана Димитријевића, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против које је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног Душана Димитријевића, адвоката Жељко Санковић, захтев за заштиту законитости подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и с тим у вези истиче да се побијана пресуда првостепеног суда заснива на делу исказа полицијског службеника АА, на коме се по одредбама Законика о кривичном поступку не може заснивати, јер се овај сведок изјашњавао о околностима разговора са окривљеним, конкретно о наводима окривљеног да „има око 300 грама кокаина“, иако том приликом није поучен о својим правима.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Душана Димитријевића, Врховни суд оцењује као неосноване.

Одредбом члана 288. став 1. ЗКП прописано је да полиција може позвати грађане ради прикупљања обавештења, као и да се у позиву мора назначити разлог позивања и својство у коме се грађанин позива, док је ставом 2. истог члана, прописано да приликом поступања по одредбама овог члана полиција не може грађане саслушавати у својству окривљеног односно испитивати у својству сведока или вештака, осим у случају из члана 289. ЗКП.

Одредбом члана 289. став 1. ЗКП прописано је да кад полиција прикупља обавештења од лица за које постоји основи сумње да је учинилац кривичног дела или према том лицу предузима радње у предистражном поступку предвиђене овим закоником, може га позивати само у својству осумњиченог, а у позиву ће се осумњичени упозорити да има право да узме браниоца. Ставом 2. истог члана, прописано је ако полиција у току прикупљања обавештења оцени да позвани грађанин може бити сматран осумњиченим, дужна да га одмах поучи о правима из члана 68. став 1. тачка 1) овог законика и о праву да узме браниоца који ће присуствовати његовом саслушању.

Из списка предмета произилази да се побијана пресуда првостепеног суда, поред осталих доказа, заснива и на делу исказа сведока АА, полицијског службеника, који се у свом исказу датом пред јавним тужиоцем на записнику о испитивању сведока Кти 264/24 од 24.07.2024. године изјашњавао о својим непосредним сазнањима о догађају, али и о ономе што му је окривљени рекао на лицу места, односно да ту „има око 300 грама кокаина“, а што је првостепени суд констатовао у образложењу своје пресуде на страни 7. у другом ставу. Сведок АА је, према стању у списима предмета, о овим

наводима окривљеног сведочио и на главном претресу од 10.04.2025. године, наводећи да је окривљени рекао да „на том месту има око 200-300 грама кокаина“, што првостепени суд такође наводи на страни 8. образложења своје пресуде, а потом даље у образложењу цени самостално и у склопу одбране окривљеног.

Сходно наведеном, а имајући у виду да је наведени део исказа сведока АА, првостепени суд у образложењу своје пресуде прихватио наводећи да је јасан, прецизан, непротивречан и без садржинских контрадикторности, те да је његово сведочење довео у везу са одбраном окривљеног, Врховни суд налазе да стоје наводи захтева браниоца окривљеног да је првостепени суд побијану пресуду засновао и исказу овог сведока у делу у ком се сведок изјашњавао о наводима окривљеног са лица места, који су прибављени супротно претходно цитираним законским одредбама.

Међутим, првостепени суд на изнет начин није учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Битна повреда одредба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП постоји ако се пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама овог закона не може заснивати, осим ако је, с обзиром на друге доказе, очигледно да би и без тог доказа била донесена иста пресуда.

Из списка предмета произилази да првостепени суд побијану пресуду није засновао искључиво на исказу сведока АА, већ су чињенице везане за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. КЗ, за које је окривљени оглашен кривим, утврђене на основу других доказа изведених у току поступка и то: записника о увиђају места догађаја МУП РС, УКП Одељење за увиђајно-опетративне послове од 28.06.2024. године, извештаја о форензичком прегледу лица места и фотодокументације МУП РС, УКП, Одељење за оперативну форензику Кт 100-1103/2024 и Кт Кт 100-1104/2024 од 28.06.2024. године, записника о претресању стана и других просторија и потврде о привремено одузетим предметима МУП РС, УКП, Служба за борбу против дрога број 306/24-15 од 28.06.2024. године, потврде о привремено одузетим предметима МУП РС, УКП, Служба за борбу против дрога број 35399/2024 од 29.06.2024. године, записника о физикохемијском вештачењу НЦКФ број 234-6-3417/2024 од 29.06.2024. године, налаза и мишљења ДНК Центра за генетику од 05.09.2024. године, налаза и мишљења др ББ од 10.03.2025. године, исказу вештака др Јелице Џодић и Ане Бањац Чанак и сведока ВВ.

Дакле, како побијана пресуда првостепеног суда није заснована само на делу исказа сведока АА, у ком се изјашњавао о количини опојне дроге и како је, по оцени Врховног суда, с обзиром на друге доказе изведене у законито спроведеном поступку који су цењени појединачно и у њиховој међусобној вези, очигледно да би и без овог доказа била донета иста пресуда, то су неосновани наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Душана Димитријевића, којима се указује да побијаном пресудом учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

У преосталим наводима захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног Душана Димитријевића, износи сопствену оцену изведених доказа и сопствено виђење одлучних чињеница које из тих доказа произлазе, супротно чињеничним утврђењима и закључцима суда изнетим у побијаним пресудама које анализира, и на тај начин, по

оцени Врховног суда, у суштини указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП, и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. Међутим, како повреда закона из члана 440. ЗКП и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, не представљају законске разлоге због којих окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, то се Врховни суд није упуштао у њихово разматрање.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић